

zboru uže leta 1876. v prenapredbo predložene davkovske postave dovršijo. —

Tako je finančni minister zagovarjal novo napravo davkovskih eksekutorjev in jih — nasproti temu, kar ljudstvo o njih skuša — še za posebno dobroto davkoplačevalcev proklamiral.

Čisto naravno je, da oče svoje dete zagovarja; zato pa bodi tudi nam dovoljeno, da svojo vmes rečemo.

Ker se ministrov odgovor suče le okoli sekucijskih stroškov, ki so jih prizadjali vojaški eksekventi pri opominjevanju dolžnikov v primeri s temi, ki se za enako opominjevanje sedaj plačujejo, utegne gotovo mikavno biti zvediti, v kakošni razmeri so nekdanji in sedanji sekucijski stroški med seboj. Iz sledečega se utegne razvideti to. Za rubežen in uročenje naznani prodaje, kar se je ob času rubežni zgodilo, plačal je vsakdo 10 krajc.; drugi stroški, namreč za cenitev in prodajo zarubljenega blaga so pa znašali po 20, 30 do 50 soldov; le kedar se je zarubljeno blago pobiralo (kar se je pa le malokrat zgodilo) prišlo je stroškov na enega po 60, 80 soldov do 1 gold. 20 soldov. Ker se je pa prejšnji čas rubežen in sekucijska dražba le enkrat, k večjemu po dvakrat na leto izvrševala, so ti stroški dolžnika le enkrat, k večjemu po dvakrat na leto zadeli. Sedaj so pa stroški za rubežen, cenitev, izdelovanje in uročenje oklica prodaje, pa za prvo in drugo dražbo skupaj določeni

od dolga do 5 gold. — 45 kr.,

od dolga od 5 do 10 gold. — 90 kr.,

od dolga od 10 do 50 gold. — 1 gold. 60 kr.,

od dolga od 50 do 100 gold. — 4 gold. 30 kr.,

od dolga od 100 gold. naprej 8 gold. 60 kr.;

k tem zneskom pridejo pa še stroški za strežaja ali klicalca pri dražbi, za cenilca in pa za poganjače, kedar se živina gospodarjem jemlje, katere pa c. kr. okrajna gosposka od slučaja do slučaja določuje.

Tu navedeni stroški se ponavljajo pa vsake kvatre, ker imajo davkovski iztirjevalci nálog, dolžnike vsake kvatre eksekvirati.

Po tem se lahko razsodi, katera naprava je davkoplačevalcem bolj ugodna: prejšnja ali sedanja?

Gospodarske skušnje.

* *Nekaj o solnčnicah.* Uže pred več leti so nam „Novice“ povedale, da iz te prekornostne rastline Rusi vzemó vsako leto nad 30.000 gld. za olje, in v 8. listu 1877. leta so zopet hvalile korist solnčnic. Tu pri nas in menda tudi drugod po Slovenskem smo se za to prekornostno rastlino premalo do zdaj brigali, kar pa ni prav. Sólnčnica se dá v gospodarstvu na mnogo načinov v prid obrniti: 1) daje čebelicam obilo voska, medú in voščene smole noter do pozne jeseni, ko uže navadno vsa paša za nje mine, 2) kjer prešičem primanjkuje živeža, kot pri nas, se lahko s perjem krmijo; spodnje perje (a nikoli ne vse, ker bi rastlina preveč trpela) se poreže in zreže in med drugo zelenjavo ter jim v hrano pokuha; 3) iz semena, kjer ga je dosti in kdor ima pripravo, se dela olje. Sicer pa seme kokoši prav rade zobljejo in se ž njim dobro spita, ker je oljnato, pa tudi jajca rade po njem nesó. Tudi marljivi gosp. profesor Povše piše o solnčnicah med drugim tako-le: „Sólnčnice vplivajo tudi na zrak, katerega delajo zdravjšega zato, ker veliko vlažnosti v-se posrkajo. Z obilnim zasajanjem solnčnic bi mogli nezdrave kraje zboljšati, zato priporočam, te rastline zasajati posebno mrzlim pa nezdravim krajem, v katerih ne more zaradi hude zime živeti imenitna rastlina „eukalipt“, ki more mrzlične kraje spremeniti v zdravo

domovje.“ — Naj se zaradi vseh teh raznovrstnih koristi kmetovalci bolj poprimajo solnčnic!

* *Kafra namesto rezanja prasic.* Ker marsikaka prasica pogine po napačnem rezanju, menim marsikomu vstreči s to skušnjo. Lani so „Novice“ priporočale beli petrolej namesto rezanja mrjascev. Prasici pa ob času „rčanja“ naj dá za 5 krajcarjev kafe med hrano pomešane. Ako ne bi prvič pomagalo, naj se jej dá še v drugo, al ne preveč, kajti to bi jej utegnilo škodovati, ker kafe preveč je strup.

* *Svinčene plošice pri zidanju novih pohištev.* Dr. B. Šulek v svoji „Popularni fiziki“ priporoča jih tako-le: Kdor stavi novo hišo na vlažnih tleh, da mu vlaga iz tal ne preleze v zid, naj, ko je temelj postavljen, po celem zidu temelja položi tanke svinčene plošice, ena do druge, in naj potem zopet na dalje zida. S tem bo zabranil mokroti po drobnih luknjicah lezti skozi zid. Svinec je gost, skozi njega ne more mokrota, in ga tudi rijá ne izjé. Škrlijev.

Gospodarske novice.

Stan letošnje letine do konca aprila.

Po razglasu c. kr. ministerstva kmetijstva je rast vseh sadežev zavoljo malo toplih dni v obče zaostala; zato pa tudi k sreči slana zadnjih tednov sem ter tje ni mogla veliko škodovati. Ozimini je bilo vreme v obče ugodno, le v nekaterih deželah, kakor na Primorskem, na Ogerskem, Hrvaškem in v dolnji Avstriji je pšenica zavoljo velike mokrote obledela, zato pa je tudi plevela, posebno na Ogerskem, veliko prirastlo. Setev jarega žita se je na Českem, v Bukovini, na severnem Tirolskem, pa tudi v južnih krajih Ogerskega, posebno pa na Erdeljskem precej hitro izvršila, blizo tako tudi v Predarlskem, Stajarskem, Kranjskem (ni res!), v Dalmaciji in na južnem Tirolskem; zakasnila se je pa jarina v več krajih Moravskega, v večem delu Galicije in v zahodnih delih Ogerskega. Krompir so vsadili v notranjih krajih Českega, v južnih krajih Ogerskega in na Erdeljskem, — v Galiciji in več krajih dolnje Avstrije, Moravskega in Ogerskega niso krompirja do konca aprila mogli še saditi zaradi velike mokrote. Isto veljá tudi od koruze. Deteljša in senožeti obetajo bogato košnjo. Trta je na Ogerskem, v Dalmaciji in južnem Tirolskem do 20. aprila uže lepo nastavila grozdice; v družih krajih kaže se trta zdrava, pa počasi poganja; na Primorskem in v Briksenškem okraji pa se nahaja precej mrtvih trt. Sadje večidel povsod dobro kaže, le na Kranjskem ne hvalijo letos sadnih dreves.

* Francoska vlada je zopet ostro prepovedala, da ne krompir in ne žaklji, sodci in noben drug zabo, v katerem je krompir bil, ne sme iz Nemčije na Francosko, in to zaradi nevarnega krompirjevega žužeka koloradovca.

Nekoliko besed o srenjskih cestah.

Marsikaj pride v časopisih v razgovor, le ena reč je, o kateri se malokrat kaj piše, in to so srenjske (občinske) ceste.

Te ceste so srenjam (občinam) popolno izročene, so tedaj v rokah županov. Če jih kdo popravi, je prav, — če ne, je pa tudi prav, in tako smo s to postavo tako daleč prišli, da nekatere take ceste v največjih srenjah od leta 1866. niso bile prav nič popravljene, kaj še, da bi bile katerikrat popolno narejene! V marsikateri srenji so vendar pridni ljudje, kateri bi